

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4549/2020
19.11.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., чији је привремени старатељ ББ из ..., и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Младен Никић, адвокат из ..., против тужених ГГ из ..., чији је пуномоћник Радослав Тадић, адвокат из ..., ДД из ... и ЋЋ из ..., ради повреде права на нужни део, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8891/19 од 14.05.2020. године, у седници одржаној 19.11.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8891/19 од 14.05.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8891/19 од 14.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Убу П 360/18 од 08.07.2019. године, првим ставом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца против туженог ГГ, којим су тражили да се утврди да им је уговором о поклону Ов 743/2002 од 13.08.2002. године, закљученог између сада пок. ЕЕ, бившег из ... и туженог ГГ, повређено право на нужни део и да се утврди да су тужиоци нужни наследници са уделима од по 1/16 на целокупној заоставштини сада пок. ЕЕ, што су тужени дужни признати и трпети да се тужиоци огласе као наследници на заоставштини пок. ЕЕ. Другим ставом изреке, одбачена је као недопуштена тужба тужилаца, против туженог, којим су тражили да се утврди да је ништаво завештање у писаној форми потписано од стране оставиоца пок. ЕЕ, проглашено пред Основним судом у Убу у поступку расправљања заоставштине у предмету О 380/15 дана 26.03.2018. године и да исто не производи правно дејство, што су тужени дужни признати и трпети. Трећим ставом изреке, обавезани су тужиоци да туженом ГГ плате на име трошкова парничног поступка износ од 57.525,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8891/19 од 14.05.2020. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и првостепена

пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, а на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...87/18).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, зато што спорно правно питање није од општег интереса или интереса равноправности грађана, већ је везано за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака. Нема ни потребе за уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права, нити су о томе у ревизији понуђени одговарајући докази. Из изнетих разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради повреде права на нужни део поднета је 14.06.2018. године, а вредност предмета спора је 500.000,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија тужилаца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија,
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић